

Den danske Stjerne

Nr. 4 — April 1962 — 111. årg.

DEN *danske* **STJERNE**

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

NR. 4

APRIL 1962

111. ÅRG.

INDHOLD

Fra missionens præsidentskab	115
Forsoningen	118
Månedens spørgsmål	121
Russiske videnskabsmænd er ved at finde Gud	124
Det melkisedekske præstedømme .	126
Til sekretærerne	130
Referater fra vinterkonferencerne ..	132
Forårskonferencerne	133
Ungdomsmissionærer	134
Søndagsskolen	138
Primary	139
Kredslærernes budskab	140
Kredslærerindernes budskab	141
Personlige nyheder fra nær og fjern	142

Forsidebillede

Rundkirke på Bornholm
(Fot. Levi B. Thorup)

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 10,00 i Danmark og \$ 2,50 i U.S.A. **Betaling** kan ske gennem postgiro 333.38 til **Church of Jesus Christ of Latter-day Saints**, Priorvej 12, København F. Telefon 01 - 34 24 55.

Levi B. Thorup, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary W. Kaiser, redaktør

Fra missionens præsidentskab

Påskønnelse er en dyd, som enhver burde dyrke. Der er mange ting, som gavner os og gør livet mere behageligt, og som vi sommetider tager for givet, og overfor mange folk, som måske har arbejdet eller ofret noget for at gøre vort liv bedre, undlader vi at vise vor påskønnelse.

Et af disse store uselviske arbejder er missionærarbejdet. Der er ikke en eneste person i Kirken, som ikke er i gæld til en eller anden missionær — enten ham, der bragte evangeliet til os, til vore forældre, vore bedsteforældre eller vore oldeforældre. Siden Jesu Kristi Kirke blev gengivet og missionærsystemet indført, har mange tusinde missionærer forladt deres hjem og deres kære for at bringe evangeliets budskab til folk over hele verden. Historien om de ofre, disse missionærer og deres familier har bragt, ville fylde mange bøger, og enhver kan bære vidnesbyrd om den kærlighed, han har til den missionær, der bragte evangeliet til ham.

Til trods for den følelse af kærlighed og taknemlighed til den missionær, der bragte os Jesu Kristi evangeliums velsignelser, er der nogle af os, som efter at have modtaget denne store velsignelse og til trods for, at vi aldrig glemmer den missionær, som bragte evangeliet til os, dog synes at glemme, at den missionær, som er i marken i dag, udfører det samme arbejde for andre, og at andre elsker ham eller hende akkurat lige så højt, som vi elsker den ene, som bragte evangeliet til os, og sommetider finder vi medlemmer, som begynder at kritisere nogle af vore missionærer.

Naturligvis er missionærerne forskellige, og vi burde være glade for dette, fordi forskellige personligheder virker tiltrækkende på andre personligheder, og den missionær, som gør indtryk på eet menneske, gør ikke indtryk på et andet, og derfor kan vi aldrig sige, hvilken missionær der vil have indflydelse på de fleste mennesker.

Missionærer er for størstepartens vedkommende unge mænd og kvinder, og er ikke altid i besiddelse af moden dømmekraft, og naturligvis er deres handlinger ofte lidt umodne. Imidlertid har min

erfaring lært mig, at Herren er vis, når Han sender disse unge mennesker ud i verden for at udføre dette vigtige arbejde, for de udfører et langt bedre arbejde, end vi ældre og mere modne medlemmer sandsynligvis kunne gøre. Vi ville mangle mange flere af de nødvendige kvalifikationer, end disse unge mennesker mangler. Sådanne nødvendige egenskaber som kraft, vitalitet, overvindelse af modløshed, afhængighed af Guds Ånd, ydmyghed, at følge instruktioner o.s.v., egenskaber, som er nødvendige for, at arbejdet skal lykkes, har disse unge mennesker i langt større udstrækning end vi, som er mere modne og mere indgroede i vore arbejdsmetoder og tanker.

Dette missionærssystem, bygget omkring en ungdom med tilstrækkelig tro til at forlade hjem og familie og alle de ting, som er naturlige for ungdommen, og gå ud i verden og kæmpe mod andres ligegyldighed, mod modløshed og skuffelser, mod de fristelser, der findes i en syndig verden, som ligger rede til at kaste dem omkuld, har været og vil være Kirkens livsblod, og hver eneste af os burde respektere og elske hver eneste missionær for det store bidrag, de yder deres medmennesker og Jesu Kristi evangelium, og lad os opmuntre enhver ung mand i vore grene til at se frem mod dette store missionærarbejde.

Når vi er klar over vore missionærers alder og de fristelser, der kan møde dem, så lad os ikke gøre deres arbejde vanskeligere ved at stille fristelser på deres vej. Mange af vore medlemmer tillader og opmuntrer, at missionærer og unge kvinder bringes sammen, og føjer derved flere fristelser til dem, de i forvejen møder, og hindrer derved deres effektivitet i Herrens værk. Andre inviterer dem til deres hjem til fester og sætter derved deres egen fornøjelse over Herrens værk. Atter andre, som har en ophøjet mening om sig selv og deres kundskab om evangeliet, ser ned på de ord og de svar, som missionærerne giver, og ødelægger derved den tillid, som andre har til dem.

Må jeg minde alle om, at missionærerne har den Almægtige Guds Præstedømme og har fået håndspålggelse og er blevet beskikket til deres arbejde af Kirkens ledere, og at der, bortset fra

missionspræsidenten, ikke er nogen højere myndighed i missionsmarken end missionæren. En missionær kan, på grund af sin høje kaldelse og den myndighed, han har fået, besætte enhver stilling i missionsmarken uden at blive beskikket til denne stilling på grund af den myndighed, han modtager, når han beskikkes som missionær. Hvis vi er uærbødige overfor en missionær, som udfører sin pligt, viser vi uærbødighed overfor Guds Præstedømme og vil blive draget til ansvar for det.

Vi er klar over, at der af og til er en missionær, som ikke udfører sin pligt. Når vi har at gøre med tusinder af unge mennesker, og ingen af os er fuldkomne, er der sommetider en, der svigter. Imidlertid skulle dette ikke på nogen måde få os til at vise uærbødighed mod de mange, som er trofaste til at udføre deres pligt, og vi har hverken ret eller myndighed til at sætte os som dommere over nogen missionær. Vi kan indberette uoverensstemmelser og overtrædelser til missionspræsidenten, og dette bør vi gøre, og ikke til nogen andre, og missionspræsidenten og Kirkens Generalautoriteter har myndighed til at behandle disse problemer, som Guds Ånd vejleder dem.

Lad os i dette store missionærprogram se et guddommeligt inspireret program, som har bragt glæde og frelse til tusinder, og som vil fortsætte med at gøre det, og lad os yde vor fulde støtte til at hjælpe missionærarbejdet til at gå fremad. De er velkommen til at invitere missionærerne til et godt, hjemmelavet måltid mad, når somhelst De ønsker at gøre det, men De skal opmuntre dem til at tage afsted straks efter, og vær ikke skyld i, at der kommer fristelser på deres vej.

Må Herren velsigne hver eneste af os med respekt for præstedømmet, og lad os være klar over den myndighed, der gør denne Kirke guddommelig, og må vi arbejde sammen i kærlighed og harmoni for at fuldføre det store arbejde, som Herren venter af os, så Herrens værk kan gå fremad som aldrig før og bringe velsignelser til alle, som vil antage og leve efter dets lærdomme.

Deres hengivne *Levi B. Thorup*, missionspræsident.

FORSONINGEN

Af Præsident David O. McKay.

(Den 25. december 1920 skrev Præsident David O. McKay til sin søn for at give ham denne forklaring på forsoningen).

Min kære søn David!

I et af dine breve bad du om mit syn på Forsoningen, og jeg tror, dette er en god lejlighed for mig til at forsøge at give dig det. For det første har den kendsgerning gjort indtryk på mig, at Lære og Pagter siger så lidt om nødvendigheden af at udgyde blod til syndernes forladelse. Forklaringen i Mormons Bog (*Alma 34:14—16*) er også meget god, skønt den lader dit spørgsmål om nødvendigheden af den ubesvaret. Jeg tror, at ovennævnte skriftsted giver den bedste grund, der er åbenbaret indtil nu.

Men bag det ortodokse kristne syn på Forsoningen ser jeg den ofringens ånd, der altid arbejder hen mod den menneskelige families frelse, således som Forløserens liv og død er et eksempel på.

»I begyndelsen«, hvornår det så var, fandt mennesket sig selv lukket ude fra Guds evige nærværelse. Han huskede kun lidt og ville her i livet ikke have husket noget om sin forbindelse med evige væsener. »I hans fornedrelse blev hans dom taget bort«. (*Ap. Gern. 8:33*). Jordan og jordiske ting var alt for ham. Når han blev sulten, var det jorden, som tilfredsstillede ham; når han blev tørstig, var det et jordisk element, som slukkede hans tørst; når han blev kold, var det dyrenes skind, som beskyttede ham og holdt ham varm, eller det var det store bevægelige himmellys, som gød sine varmende stråler på menneskets frysende lemmer.

Når han søgte trøst ved at hvile, var det fra træerne eller fra dyrenes skind eller fra jordens vegetation, han fik en blød seng.

Kort sagt, jorden blev ikke alene menneskets »plejemoder«, den var for ham kilden til selve hans eksistens.

Selvopholdelsesdriften blev ikke alene den første lov, men jeg kan forestille mig, den blev *den eneste lov, han kendte*. Efterhånden som racen forøgedes og kampen for eksistensen blev mere akut, viste egenkærlighed og

strid sig. Mennesket kæmpede mod mennesket for at få herredømmet eller for at få de bedste ting, naturen kunne tilbyde for at forlænge livet eller gøre det mere behageligt. Derved blev menneskene »kødelige, sanselige og djævelske af naturen«. (*Alma 42:6—13*).

Hvad var der nu i mennesket, der kunne føre ham op til et Guddlignende liv? Guddommeligheden i ham, forsikrer jeg dig, ville altid påvirke ham til at løfte sig over sig selv. Men hans ærbødighed for det Uendelige kunne kun finde udtryk ved dyrkelse af den Guddommelige Magts tilkendegivelser — *solen, månen, tordenen, lyset, vandfaldet, vulkanen* o.s.v.

Hvor vigtigt er så ikke det skriftsted, der siger: »Af nåde er I frelst gennem tro, ikke af jer selv; det er Guds gave.«

Herren åbenbarede Evangeliet for mennesket, og en af de allerførste befalinger, der blev givet, overgik i sit væsen *selvopholdelsesdriften*. *Det var loven om offer*. Virkningen af denne var, at det bedste jorden frembragte, de bedste eksemplarer i flokken eller hjorden skulle ikke bruges til en selv, men til Gud. Det var Gud, ikke jorden, som mennesket skulle dyrke. Hvorledes denne enkle offerprøve påvirkede den guddommelige natur såvel som det kødelige i mennesket, illustrerer historien om Kain og Abel på livagtig måde. For den ene var det bedste, »hjordens førstefødte«, alt for ringe som et middel til at udtrykke hans kærlighed og påskønnelse af den livsåbenbaring, som Gud havde givet; den anden ville overholde formen, fordi Gud havde befalede det, men han ville beholde det bedste for sig selv.

Og således fortsatte denne evige konflikt mellem det guddommelige med tjenestegerning og det jordiske liv med tilbøjelighed til kødelige, sensuelle og egenkærlige gerninger ned gennem tiderne. Millioner levede og døde i den tro, at hele formålet med livet er at *få* og eje, hvad jorden har at give, og de forstod aldrig, at hele formålet med livet er at *give*.

Og i Tidernes Midte kom så menneskets Frelser, hvis komme mennesket havde set frem til siden tidernes morgen, og hvis liv mennesket i sit livs aften skulle se tilbage på. I midten af jordens historie kom Menneskesønnen for at forkynde den evige sandhed, som var så modsat jordens løfter, at *den, som ville frelse sit liv, skulle miste det*.

Og hvor fuldkomment efterlevede Han denne sandhed under sit korte ophold på jorden! Han ejede intet land. Han ejede intet hjem, for Han havde intet, hvortil Han kunne lægge sit hoved. »Ræve har huler og himmelens fugle reder; men Menneskesønnen har ikke det sted, hvor han kan lægge sit hoved til hvile.« (*Matt. 8:20*).

Hans liv var en uselvisk tjenestegerning — altid med at hjælpe dem, der levede et ufuldkomment liv, til et fuldkomment — enten det ufuldkomne liv var forårsaget ved en fysisk defekt som blindhed eller døvhed, eller det var en moralsk defekt som kvinden, der blev grebet i synd — Hans mission var at give dem liv.

Nu, min kære søn, kan du ikke føre denne tanke lidt videre og anvende den lige til da Han ofrede sit liv, udgød sit blod? Menneskets liv er ikke afhængigt af, hvad jorden kan give — livet, ja, men det er kun det hus, hvori mennesker lever — men ånden, det virkelige menneske, er over det selviske

og det sensuelle, og søger til sit liv og sin lykke de ting, som er evige — tro, dyd, kundskab, mådehold, gudelighed, broderkærlighed, kærlighed.

Kristus opfyldte derfor ved sit liv og sin død ikke alene offerloven, men Han opfyldte enhver tænkelig betingelse, der er nødvendig for mennesket at kende for at kunne opstå eller gå fremad fra det jordiske liv til evigt liv. »Og jeg — når jeg er blevet ophøjet fra jorden, vil jeg drage alle til mig.« (Johs. 12:32).

Herved tror jeg, at jeg skimter, selv om det er aldrig så svagt, en grund til, at Kristus udgød sit blod — foruden den, som almindeligvis fremsættes til forløsning af mennesket fra Faldet. Jeg tilstår, at denne sidste har rørt mig mindre end den erkendelse, at Han i sit liv levede for sine medmennesker, og i sin død triumferede Han over alle jordiske elementer, over *Dødens*, *Helvedes* og den Ondes magt, og opstod fra graven som et evigt Væsen — vor Leder, vor Frelser, vor Gud.

(Fra *The Instructor*).

Månedens SPØRSMÅL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd

Når man adlyder Gud, bliver den personlige frihed da indskrænket?

Spørgsmål:

Vor klasse diskuterede fornylig emnet lydighed i alle ting, og i diskussionens løb blev disse ord af Seneca omtalt:

»Vi er født som undersåtter, og at adlyde Gud er fuldkommen frihed. Den, som gør dette, skal blive fri, frelst og lykkelig.«

Vi var uenige med hensyn til udtrykket »fuldkommen frihed«. Vi søger Deres råd angående dette spørgsmål. Hvorledes kunne der være fuldkommen frihed, hvis vi er tvunget til at anerkende det samme synspunkt, og individualitet og udtryksfrihed er nægtet os? Vi beder Dem om at besvare det med udtryk fra Kirkens filosofi. Er dette ikke et indgreb i personlig frihed og retten for en person til at udtrykke sine egne tanker om mange emner? Vil De give os et svar, baseret på udtryk fra evangeliets filosofi?

Svar:

Seneca (Lucius Annaeus) var en romersk skribent og filosof, som levede i det første århundrede af den kristne tidsregning. Det er usandsynligt, at han nogensinde har set Herren, men traditionen siger, at han havde nogen forbindelse med Paulus og fra ham kan have antaget nogle evange-

liske sandheder. Om dette er sandt eller ej, kan ikke afgøres med bestemthed. Det udtryk, som der her spørges om af klassens medlemmer, er af betydelig vigtighed. Vi har alle lært læren om personlig handlefrihed og at ingen person nogensinde tvinges ved magt eller andre midler til at indvilge i guddommelige forordninger og filosofier. Vi har fået at vide, at for lang tid siden var der i forudtilværelsen et oprør i himlen, og på grund af at een bestemt person, som var blevet betroet stor myndighed, gjorde oprør og førte mange bort med sig, måtte han kastes ud af riget. Imidlertid bør vi erindre, at ethvert princip og enhver lov, der eksisterede i det celestiale rige, havde vist sig at være fuldkommen gennem de evigheder, de havde eksisteret i. Hvis en person viser sig værdig til op-højelse i dette rige, vil det være ved streng lydighed mod ethvert princip og enhver pagt, der eksisterer her. Vi kan derfor være forvissat om, at enhver lov og ethvert princip, der hører dertil, er fuldkommen og på grund af sin fuldkommenhed ikke kan ændres eller kasseres. Imidlertid er der ingen grund til at tro, at der under sådanne omstændigheder kunne opstå forandringer i bedømmelsen el-

ler opfattelsen med henblik på noget princip eller nogen befaling, thi alt har nået fuldkommenhedens stadium.

Vi kan udmærket tro, at da vor himmelske Fader har bygget verdener, befolket dem og har fået dem til at gå fremad gennem utallige tidsaldre, er enhver guddommelig lov og befaling blevet så gennemprøvet, at der ikke på noget tidspunkt kunne komme en tilstand, hvor en person, som når ophøjelsen, kunne opdage, at noget princip eller nogen befaling kunne kasseres eller på nogen måde ændres for at forbedre tilstandene i dette rige.

Et af de mest strålende principper eller sandheder, der nogensinde er åbenbaret til noget dødeligt menneske, blev givet til Profeten Joseph Smith i Kirtland, Ohio, i maj 1831. Denne sandhed er af en eller anden grund, som er vanskelig at forklare, blevet kritiseret af mange, som burde vide bedre, men den stempler Joseph Smith som en profet og en åbenbarer, som har gjort måske en af de største sandheder, der nogensinde er blevet åbenbaret, kendt for verden. Og dog vil verden ikke modtage den! Uheldigvis er der mange, der beken-der sig som medlemmer af Kirken, der betvivler gyldigheden af den. Den lyder som følger:

»Og det, der ikke opbygger, er ikke af Gud, men er mørke.

Det, der er af Gud, er lys, og den, der modtager lyset og *forbliver i Gud*, får mere lys, og det lys bliver klarere og klarere indtil den fuldkomne dag.» (*L. & P. 50:23-24*. Kursiv tilføjet).

Der er en anden åbenbaring noget lignende denne, som peger på den

tid, da alle, som finder det guddommelige lys og sandhed, vil blive op-
højet. Den lyder som følger:

»Sandhedens ånd er af Gud. Jeg er sandhedens ånd, og Johannes vidnede om mig og sagde: Han modtog en fylde af sandheden, ja, af al sandhed.

Og ingen kan modtage en fylde uden at holde hans bud.

Den, som holder hans bud, modtager sandhed og lys, indtil han er forherliget i sandheden og kender alt.» (*L. & P. 93:26-28*).

Her får vi oplysning om, at de, som er værdige til ophøjelsen, vil blive velsignet i kundskab, visdom, sandhed og lys, så de til sidst, ligesom vor Herre, vil kende alle ting og blive badet i lys og sandhed. Når den tid kommer, kan der ikke opstå nogen meningsforskel. Der kunne ikke være nogle ærgerrige sjæle, som ville være utilfredse, eller som ville ønske at indføre personlige tanker eller ønske at forandre de love, ved hvilke alle ting styres i fuldkommenhed. Da den glæde, der findes hos alle, der dvæler der, er fuldkommen, kunne der ikke opstå nogen lejlighed til meningsforskel eller idékonflikter. Dødelighedens svaghed og ufuldkommenheder vil alle blive fejtet bort, og de, som modtager denne ophøjelse, vil blive badet i visdom, lys og sandhed i deres fuldkommenhed.

Skulle der opstå en person eller personer, som ønsker at forandre ordenen, vil den fuldkomne orden op-høre at eksistere. Heller ikke kunne nogen person eller gruppe opdage noget princip eller nogen befaling, som ville behøve at blive begrænset, thi den evige tilstand af fuldkommenhed er blevet nået. Sand frihed kan kun komme gennem lydighed mod den guddommelige lov. Dette er sandt i

denne dødelige verden; hvor meget mere så ikke i det celestiale rige. Der findes ingen tvang dér. Enhver sjæl, der når denne ophøjelse, vil være klar over, at der ikke kan være nogen disharmoni, og når indbyggerne af riget ser klart og ikke »gennem et mørkt glas«, vil der ikke opstå nogen strid. Personlige ambitioner skyldes dødelige ønsker. I Guds rige vil de, der kommer derind, have lært de store lektier om ydmyghed, lydighed og guddommelig kærlighed, for alle kødets svagheder og ambitioner vil være gået til grunde med graven.

Frelserens ord i Bjergprædikenen: »Så vær da I fuldkomne, som jeres himmelske Fader er fuldkommen« (Mat. 5:48), er øjensynligt af mange blevet misbrugt eller begrænset til deres egen anvendelse. Frelseren vidste, at dødelige mennesker ikke kunne nå det store mål af fuldkommenhed som deres himmelske Fader, men her i dødeligheden er stedet, hvor grundvolden skulle lægges. Derefter skulle vi fortsætte fra nåde til nåde, ikke blot i dette liv, men i de kommende evigheder, og det er indenfor enhver trofast sjæls mulighed til sidst at opnå denne fuldkommenhed.

Og atter:

»Jesus sagde nu til de jøder, som var kommet til tro på ham: Hvis I

bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple,

og I skal forstå sandheden, og sandheden skal frigøre jer.« (Joh. 8:31-32).

Sand frihed kan kun komme gennem lydighed mod den guddommelige lov. Der er ingen tvang i Guds rige. Visdom, kærlighed til sandheden og lydighed gør os frie. I det øjeblik et menneske vender sig fra sandhedens sti og lydighed mod den guddommelige lov, bliver han underkastet synd og bliver en slave af synd. Der er mere sandhed i Jakobs ord, end mange tror:

»Thi den, der holder hele loven, men blot på eet punkt snubler, er blevet skyldig i alle.« (Jakob 2:10).

Hvad er den sande betydning af denne sætning? Det er, at kun ved lydighed mod hele loven kan de forjættede velsignelser komme.

Formålet med vor dødelige eksistens er, at hver person kan blive prøvet for at se, om han gennem fristelser, prøver og prøvelser i dødeligheden kan bevare en trofast holdning og vise sig værdig til ophøjelse i Guds rige. Dette er det mål, vi søger, eller skulle søge, og det er denne retskaffenhed og udholdenhed, der bringer den livets fylde, som Lehi har defineret som glæde.

Joseph Fielding Smith.

Russiske videnskabsmænd

er ved at finde Gud

Allerede for nogen tid tilbage har både amerikanske og engelske videnskabsmænd erkendt, at deres undersøgelser nu leder dem til at tro på en særlig skabelse af alle ting ved en intelligent og godgørende Skaber.

De har nu forladt den teori, at universet blev til ved en tilfældighed, og at livet var et spontant resultat af en eller anden tilfældig kombination af omstændigheder. De finder nu dette ulogisk på baggrund af deres »nye kundskab«.

Det er nu virkelig højst bemærkelsesværdigt, at de ateistiske sovjetiske videnskabsmænd nu indrømmer, at de er kommet til den samme konklusion som de kristne troende til trods for det politiske pres fra russiske kommunister om det modsatte.

New York Times' presse bragte fornylig en copyrighted artikel af Harrison E. Salisbury (en korrespondent, der nylig var vendt hjem fra Rusland), hvor denne forbløffende kendsgerning afsløres.

Mr. Salisbury siger, at russiske videnskabsmænd nu imponerede med det, som han kalder en »åndelig opfattelse af universet«. Han tilføjede: »Den kendsgerning, at nogle af de mest fremragende sovjetiske videnskabsmænd antyder, at der i universet må eksistere en Magt eller Kraft, som er over ethvert begreb, udtænkt af mennesker, siges at have chokeret konventionelle kommunistiske partifunktionærer.«

Han sagde, at blandt dem, der nu anerkender denne Guddommelige Magt i universet, findes »nogle af de mest eminente skikkelser i den strålende forsamling af sovjetiske fysikere, astronomer og matematikere.« Øjensynligt er det ikke et synspunkt, der kun næres af nogle få isolerede mennesker.

»Deres tro«, siger Mr. Salisbury, »er beslægtet med den, der viser sig blandt mange af deres vestlige, videnskabelige kolleger. DE ER IKKE LÆNGERE ATEISTER.«

Disse sovjetiske videnskabsmænd forsøger ligesom mange af deres vestlige samtidige ikke at definere Gud med de udtryk, som kendes blandt de sidste dages hellige. Det kunne næppe ventes. De har været uden religiøs undervisning. Gud er blevet slettet ud af deres liv gennem kommunisternes politiske taktik. MEN DE ANERKENDER DEN GUDDOMMELIGE MAGT, uanset hvorledes de definerer den. Det er det betydningsfulde punkt. DE ER IKKE LÆNGERE ATEISTER.

Mr. Salisbury fremhæver i sin artikel, at den sovjet-kommunistiske bevægelse har været imod al religiøs tro som en traditionel sag. Ateisme forudsættes at være et partidogme.

Det er derfor ikke overraskende, at partilederne er foruroliget, når deres videnskabsmænd erkender fortidens fejltagelser og indrømmer, at kun en

Guddommelig Magt kunne skabe universerne; kun en Guddommelig Magt kunne skabe liv.

De kan ikke fornægte eksistensen af liv, af materie og af velorganiserede, nøjagtigt afbalancerede systemer, når de studerer naturen. De kan ikke fornægte atomet, som gør det muligt for dem at affyre deres raketter, og de kan ikke fornægte den kendsgerning, at atomer, ligesom universer, har noget, der er beslægtet med det guddommelige.

Når mænd som Compton, Mather og Millikan kan indrømme, at deres undersøgelser viser, at det er dårskab at tro på ateisme, at ateisme er imod sand videnskabsånd, at skabelsen af menneskelig personlighed ville kræve en Guddommelig Personlighed for at frembringe en sådan skabning, kan den intelligente, der studerer videnskab, næppe tvivle længere.

Men nu, da forudindtagne, sovjetiske videnskabsmænd, der lever under pres, ansigt til ansigt med den russiske ateistiske indstilling og imod parti-traditionerne (brud på hvilke har bragt forvisning og død til adskillige i Rusland) vender sig til det Guddommelige og forlader ateismen, er det så bemærkelsesværdigt, at alle modent tænkende folk skulle lægge mærke til det.

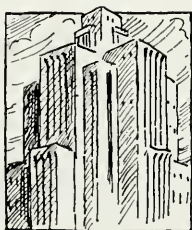
Det erkendes fuldt ud, at vi ikke »gennem undersøgelse« kan finde Gud, fordi den sande kundskab om Gud altid må komme gennem åbenbaring — ved at Han selv giver sig til kende for mennesket, ikke gennem menneskets undersøgelse — men det er ikke desto mindre en betydningsfuld kendsgerning, at et omhyggeligt studium af atomer og mælkevejene viser en usynlig hånd, som ikke kan adskilles fra Gud selv.

Eksistensen af denne hånd er så overbevisende, at det bliver dårskab nu at fornægte den. Beviset imod en tilfældig skabelse er så overvældende, at det er udenfor normal opfattelse, at nogen længere vil fæste lid til en sådan teori.

Gud lever. Han har selv givet sig til kende for mennesket, selv i det nyere Amerika, da Han viste sig for Joseph Smith og hans medarbejdere i gerningen. Han viste sig i fordums tid for Moses og profeterne. Dette er den sande kilde til kundskab om Gud.

Men ingen vil protestere, når videnskaben — og særlig den russiske videnskab — frivilligt bekræfter det.

(Fra *Deseret News*).

Til alle, som påtænker at rejse til templet!

Som meddelt i marts nummeret af STJERNEN (side 100), er det nødvendigt, at alle, som påtænker at rejse til templet i sommer, snarest muligt sender besked herom til missionskontoret, for at vi kan planlægge rejsen, reservere sovevogn, busser, hotelophold o.s.v., og vi beder derfor indtrængende alle dem, der endnu ikke har indsendt den i marts nummeret til alle abonnenter i Danmark indlagte blå tilmeldelsesblanket, om aldeles omgående at indsende den i udfyldt stand. Såfremt blanketten skulle være bortkommet, kan en ny rekvireres på missionskontoret. Omtalte blanket er ikke bindende, men kun en vejledende meddelelse til underretning for os. Bindende tilmeldelsesblanket vil senere blive sendt til de pågældende søskende.

Indsend altså den blå blanket allerede i dag!

Missionspræsidentskabet.

DET melkisedekske PRÆSTEDØMME

Arbejdet i kvorum-præsidentskabet.

Et kort træningskursus.

Medlemmerne af kvorum-præsidentskabet er blevet valgt og beskikket. De møder mange pligter og ansvar. Den første af disse er den personlige kundskab om hver eneste, at af ham og hans klogskab, omtanke, initiativ og handling vil kvorum'ets succes afhænge. Principper og deres anvendelse, som skulle være til hjælp i dette store arbejde, beskrives i denne artikel. Deres fortsatte anvendelse vil resultere i succes, hvis de til stadighed anvendes.

Lad os minde os selv om kvorum'ets formål:

Kvorum- For at udføre deres mission har kvorum'erne fire hovedfor-
formål mål:

1. At fremme lærdom om evangeliet ved at undervise i evangeliets lære.
2. At skaffe muligheder for arbejde i Kirken.
3. At drage omsorg for det timelige, intellektuelle og åndelige velfærd hos alle kvorummedlemmer og deres familier.
4. At skaffe passende venskaber og kammeratskaber gennem sammenkomster, sport o. lign. for alle kvorummedlemmer.

Og de ansvar, der påhviler kvorum-præsidentskabet:

Kvorum-præsident- skabernes ansvar Kvorum-præsidentskaberne er ansvarlige for det timelige og åndelige velfærd hos alle dem, de præsiderer over. De skal føre deres kvorummedlemmer til evigt liv i det celestiale rige. For at udføre dette er præsidentskaberne nødt til at arbejde med nidkærhed, hengivenhed og energi; at understøtte Kirkens program i alle ting; selv at holde budene; undervise ved forskrifter og eksempel; bruge takt, diskretion og visdom, især når de arbejder med mindre aktive brødre, og at tage imod råd og vejledning fra stavspræsidentskabet og den melkisedekske komité i staven.

Kvorum-præsidentskaberne er kvorum'ets aktive, ledende overhoveder. Blandt andre ting skal de udføre følgende:

1. Overvåge, kontrollere og lede alle kvorum'ets forretninger og aktiviteter.
2. Fastsætte og lede arbejdet i alle kvorum-komiteer.
3. Koordinere arbejdet ved alle kvorum-projekter.
4. Fastsætte, råde og lede alle gruppeledernes arbejder.
5. Sikre sig, at passende og ortodoks klasseinstruktion gives til hver gruppe.
6. Lære kvorummedlemmerne at udføre evangeliets ordinancer.

For at kunne udføre disse formål bør kvorumlederne organisere deres arbejde på en sådan måde, at to mål nås:

1. At få passive mænd til at blive aktive.
2. At skabe det størst mulige brodersamfund.

Dette nås bedst ved brugen af stående komiteer, gennem hvilke præsidentskabet arbejder. Uden disse komiteer gør præsidentskabet det meste af arbejdet, og medlemmerne er stort set ubeskæftiget.

Hvorledes man arbejder i et kvorum ved hjælp af komiteer.

Kvorum- Til hjælp ved arbejdet i kvorum'et bør kvorum-præsidentkomiteer skaberne udvælge komiteer til at udføre tildelte arbejder. For at få det mest effektive ud af det, bør disse komiteer anmodes om at tjene på følgende almindelige områder:

Personligt velfærd.

Kirkelig tjeneste.

Finde og rapportere kendsgerninger.

Specielle arbejds-komiteer kan udnævnes efter behov.

Trin 1.

Man må forstå, at kvorum-præsidentskabet vil være formænd for disse komiteer på følgende måde:

Kvorum-præsidenten	Personligt velfærd
En rådgiver	Kirkelig tjeneste
En rådgiver	Finde og rapportere kendsgerninger

Ved det ugentlige møde i præsidentskabet laves tre lister med navne fra navnelisten i kvorum'et. For at kunne gøre dette, vil der være brug for følgende:

1. Kvorum'ets navneliste — Kvorum'ets aktivitetskort, ført à jour, udgør den bedste navneliste.
2. Medlemslisterne for de sidste seks måneder.
3. Navnene på dem, der arbejder i en stilling i grenen eller distriktet (heri ikke medregnet kredslærere).

Ved at anvende dette som vejleder laves tre lister, hver på sit ark:

<p>Liste 1 De, som har en stilling i grenen og distriktet. (Anfør ikke kredslærere).</p>
--

<p>Liste 2 Mænd uden stilling, som overværer de ugentlige gruppemøder.</p>
--

<p>Liste 3 Mænd uden stilling, som ikke overværer møderne og ikke synes villige.</p>
--

Mændene på liste 1 er aktive og arbejder. Hvorfor bruge værdifuld tid ved at give dem mere at udføre? Hvis de udfører deres nuværende kald godt, vil de kun have lidt tid til overs. Din tid er også kostbar, så brug den, hvor det er fordelagtigt.

Liste 2. Det er sandsynligt, at mændene på denne liste vil være villige og vil blive dine hovedstøtter i kvorum-arbejdet.

Liste 3. Mændene på denne liste vil kræve din konstante og hengivne opmærksomhed. Her vil du have brug for størstedelen af din tid og dit arbejde.

(Dit formål vil nu være at skabe betingelser, så mændene på liste 3 kan blive overført til liste 2, og til sidst på liste 1. Det heldige udfald af dette formål vil være din belønning og din tilfredsstillelse. Du kan se, at dine lister må konstant revideres hver uge).

Et princip at huske.

1. *Mennesker arbejder som regel ikke i en stilling, uden at de bliver bedt om det. I lang tid har vi haft det princip, at et menneske ikke søger en stilling, han kaldes til den, derfor venter de fleste af os på at blive spurgt. Hvis du ikke beder de passive mænd om at arbejde, vil de måske aldrig arbejde.*

2. *Et andet punkt. Medlemmet alene kan tage bestemmelse om, hvorvidt han vil tage imod en stilling eller ej. Hvis du antager, at han ikke vil tage*

imod den og derfor ikke spørger ham, er det dig, der skal dadles. Hvis du sidder i et præsidentskabsmøde og tænker over ham og så siger: »Han vil ikke arbejde«, bærer du ham hans handlefrihed. Det kommer ikke an på, hvor mange gange han hidtil har afslået at arbejde, hver dag kan han have omvendt sig, så selv om han har afslået 70 gange (eller 70 gange 70), skal du stadig bede ham om at tage imod et kald den 71. gang — så er ansvaret hans — hvor det hører til.

Trin 2. Vejledende princip.

Mennesker arbejder bedst sammen. Brodersamfund begynder, når to mennesker arbejder sammen på et projekt. Det forøges i forhold til det antal mennesker, der kommer til. Det er derfor man udfører sit arbejde gennem komiteer — de er midlerne til at bringe mennesker sammen.

1. Giv ved præsidentskabsmødet hver rådgiver et ark papir. Behold selv et. Skriv på toppen af dit eget ark **PERSONLIG VELFÆRDS-KOMITÉ**. Du er dens formand. Dine rådgivere skriver navnene på deres komiteer, i henhold til dem, de har fået overdraget, og hver af dem er formand for sin komité. Arkene vil se således ud:

Personligt Velfærd, kvorum- præsident, formand

Kirkelig tjeneste rådgiver, formand
--

Finde og rapportere kendsgerninger, rådgiver, formand
--

Tag nu liste 3 (omtalt under Trin 1), og vælg navne til disse komiteer. Det skal være foruden gruppelederne, som altid bør være inkluderet. Vælg nogle fra liste 2. Vær ikke bange for at bruge mere end tre. Syv eller otte ville være mere passende. Det er mænd, som normalt ikke arbejder — de er passive — i hvert fald arbejder de ikke på nuværende tidspunkt. Når dette er gjort, er vi parat til at handle.

I de kommende aftener kalder præsidentskabet (alle tre) disse mænd ind. Forklar dem, at I ønsker deres hjælp ved planlægningen af og vejledning i kvorum'ets arbejde, og bed dem om at påtage sig at være medlemmer af den pågældende komité. Nogle vil sige nej, men nogle vil tage imod det. *Men alle de, som I har spurgt, har haft anledning til at tjene.* I den udstrækning, som I har spurgt, har I haft held med jer. Formålet er denne gang at tilbyde dem en særlig opgave. I gjorde ikke noget galt ved at spørge dem, der sagde nej. Og nogle få sagde ja til jer. Dette vil kræve nogle aftener med besøg.

(Fortsættes).

TIL SEKRETÆRERNE

Vi håber, at alle sekretærerne har haft lejlighed til at læse »DE STILLE I KIRKEN«, missionens hilsen til dem. Og vi bringer så her i STJERNEN et billede af den smukke æresgave, »ÅRETS SEKRETÆR«, anvendelig både som brevpresse på et skrivebord eller dekorativt anbragt i hjemmet som et smukt minde.

Iøvrigt er det meningen, at æresgaven gives hvert år, så den sekretær, der ikke vinder den det første år, har en chance det næste.

Alle, som deltager, vil få *lige* chance. Der vil ikke være nogen, der får fortrin frem for en anden.

Den professionelle kontormand vil ikke have større chance for at vinde æresgaven end den sekretær, der ude fra en lille gren sender sin rapport

RIGTIG OG RETTIDIGT ind — for det er egentlig det eneste, det drejer sig om. Derfor er pointsystemet meget enkelt. Der gives: *1 point for rigtigt udfyldt rapport*, og der gives: *1 point for rettidigt indsendt rapport*.

Det er nemlig et ENTEN—ELLER, fordi den kloge sekretær ved udmærket, hvad det betyder for et firma, hvis bogholderiet ikke er i orden.

For at en rapport kan blive rigtig udfyldt, vil sekretærerne blive omhyggeligt undervist.

At få rapporten rettidigt sendt ind, vil alle, der deltager, vel være interesseret i. Det er blot et spørgsmål om harmonisk samarbejde. Metodisk tilrettelæggelse kan gøre tidsbesparende underværker, så rapportarbejdet vil gå som en leg; her vil vi også give vor støtte, hvor det er ønskeligt.

Vi håber, I alle vil modtage dette indlæg i den ånd, det er givet: At hjælpe jer til at blive dygtige sekretærer, som Kirken kan have glæde af.

Med venlig hilsen
på missionspræsidentskabets vegne

Ældste Christian Johansen,
1. rådgiver.

STUDIEUDSALG - SÆRTILBUD

**Stjernepakke med
10 „gamle“ stjerner
kr. 2,00**

portofrit tilsendt mod forudbetaling enten på giro 333.38 Jesu Kristi Kirke eller i frimærker til »Stjernen«, Priorvej 12, Kbhvn F.

REFERAT FRA *Winterkonferencerne*

Vinterkonferencerne afholdtes til følgende tider:

Aalborg distrikt	3. og 4. februar
Fredericia distrikt	10. og 11. februar
Aarhus distrikt	17. og 18. februar
København distrikt	24. og 25. februar

Konferencernes emne var: DE HELLIGE SKRIFTER

Konferencerne indledtes lørdag aften med en koncert efterfulgt af sange ved Primary-børn, hvorefter der vistest lysbilleder om Primary og dens arbejde. Til slut var der salg af forfriskninger.

Søndag morgen begyndte allerede kl. 8 med bestyrelsesmøder for hovedbestyrelser, distriktsbestyrelser og lokale bestyrelser for de forskellige organisationer.

Kl. 9 var der præstedømsmøde. Brødrene deltes i klasser. For det melkise-dekske præstedømme var der taler over emnerne »Udvalgte lærdomme fra Mormons Bog« og »Værdien af lærdommene i Lære og Pagter«, endvidere taler af et medlem af distriktspræsidentskabet og af missionspræsidenten. For det aronske præstedømme var der taler over følgende emner: »Specielle historier fra Bibelen, som har haft indflydelse på mit liv«, »Mormons Bog — en vejleder i en ung mands liv« og »Oprindelsen til og formålet med Lære og Pagter«, derefter taler af en grenspræsident, af broder Aage Francke Pedersen og af 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Grant H. Taylor.

Samtidig var der møde for Kvindelig Hjælpeforening under præsidium af søster Florence B. Thorup og under ledelse af de respektive distriktsbestyrelser. Emnet var »Vidnesbyrd«, og Kvindelig Hjælpeforenings distriktskor medvirkede.

Kl. 10,30 afholdtes konferencens formiddagsmøde, hvor vi hørte taler over emnerne: »Udvalgte lærdomme fra Kristi liv« og »Den Kostelige Perle og

dens lærdomme«, endvidere taler af et medlem af distriktspræsidentskabet og af missionspræsident Levi B. Thorup. Kirkens autoriteter blev opretholdt ved præsident Grant H. Taylor, og imellem talerne sang et børnekor og Kvindelig Hjælpeforenings distriktskor.

Om eftermiddagen var der funktionærmøde under ledelse af hovedbestyrelser og distriktsbestyrelser for de forskellige organisationer. Endvidere var der klasser for musik og pædagogik.

Kl. 17 afholdtes konferencens hovedmøde, hvor der var taler af et medlem af distriktspræsidentskabet, et medlem af missionspræsidentskabet, af søster Florence B. Thorup og af missionspræsident Levi B. Thorup. Imellem talerne var der sange ved distriktskoret og forskellige musiknumre.

I København havde vi den glæde at have den nye europæiske missionspræsident, Theodore M. Burton, og hans hustru hos os. Søster Burton overværede også Kvindelig Hjælpeforenings møde om morgenen og talte her til søstrene. Om aftenen talte præsident Burton til os, efter at vi først havde hørt taler af søster Thorup, søster Burton og missionspræsident Thorup. Salen i København var stuvende fuld både om formiddagen og om aftenen; der var næsten 500 søskende og venner tilstede ved hvert af møderne.

Forårskonferencerne

afholdes til følgende tider:

<i>Fredericia distrikt</i>	5. og 6. maj
<i>Aarhus distrikt</i>	12. og 13. maj
<i>Aalborg distrikt</i>	19. og 20. maj
<i>København distrikt</i>	26. og 27. maj

Emnet for konferencerne er: ÆRBØDIGHED.

Konferencen i *Fredericia* afholdes i *Fredericia Teater*, Prinsessegade 29 (hj. af Danmarksgade), i de andre distrikter som sædvanlig i kirken.

Ungdoms-missionærer

Der findes nu en ny gruppe missionærer i Danmark! Ungdoms-missionærerne!

De udfører et vidunderligt arbejde. De styrker G.U.F. ved at invitere deres venner med til møderne. De styrker Kirken ved at bringe deres venner med. Deres venner kan ikke undgå at blive gode medlemmer med det fine kammeratskab, som vor Kirkes ungdom kan give dem. Disse unge mænd og kvinder styrker sig selv til fremtidige stillinger som Kirkens ledere. Dette arbejde er let for dem, thi de følger Præsident McKay's råd: »Hvert medlem en missionær!«

Den bedste vej til forældrenes hjerte er gennem deres børn. Den bedste måde til at få det privilegium at tale til en fader eller moder på, er gennem et barns lykke.

Formålet med Ungdoms-missionærprogrammet er at give børn, som ikke er medlemmer, en chance for at deltage i Kirkens mange aktiviteter. Når unge ikke-medlemmer kommer til Kirken, bliver de budt velkommen og opmuntres til at komme igen og deltage i andre af Kirkens aktiviteter. På grund af denne venlige og glade atmosfære er der allerede flere unge mennesker, der er blevet døbt i Kirken.

Der er blevet valgt repræsentanter fra hver klasse i G.U.F. til at arbejde som ungdoms-missionærer; de skal repræsentere og foregå deres klassekammerater med et godt eksempel. Denne komité mødes en gang om ugen med fuldtids-missionærerne. Ved dette ugentlige møde planlægges der forskellige aktiviteter, som kan gøre deres unge venner interesserede i evangeliet, og de selv lærer samtidig mere om evangeliet og om missionærarbejdet.

Ungdoms-missionær-komiteer er blevet organiseret i flere af de større byer i Danmark. Programmet er i fuld gang og går godt i København, Randers og Esbjerg. Der er også blevet organiseret Undoms-missionær-komiteer i Aarhus og Aalborg.

Vi bringer hermed to billeder af ungdoms-missionærerne i København.

På det store billede:

1. række fra venstre: *Claus Ljungstrøm*, søster *Florence B. Thorup*, præsident *Levi B. Thorup*, *Lise Brun*, *Dorrit Ljungstrøm*.
2. række fra venstre: *Kirsten Pedersen*, *Bryce Thorup*, *Grethe Rasmussen*, ældste *Paul Sampson*, *Christian Ringheim*, *Heido Gallati*.

På det lille billede:

1. række fra venstre: *Judy Hinkelman*, *Frantz Thye Johansen*.
2. række fra venstre: *Ellen Johansen*, ældste *Gordon Hansen*.

Kædebreve

Der er for tiden den skik blandt nogle medlemmer og missionærer at sende *kædebreve*, som lover en slags straf eller uheld til dem, som ikke sender dem videre.

Disse breve har selvfølgelig ingen betydning, men hvorfor spilder vi vor tid med den slags, som ikke gør nogen gavn og som kan forskrække folk, som er en lille smule overtroiske?

Vi vil meget gerne have, at både søskende og missionærer vil gøre alt muligt for at standse denne skik, og hvis De får et sådant kædebrev, da riv det blot i stykker med det samme.

Kirkens Generalautoriteter har altid fraådet medlemmerne at deltage i den slags ting.

Missionspræsidentskabet.

ODENSE

»De gode, gamle dage«.

Under dette motto afholdt missionærer fra Odense gren en storstilet fest en lørdag i februar for ved en sådan fest at skabe en kontakt mellem venner og medlemmer.

Rammen om festen var meget festlig: hele G.U.F.-salen var omdannet til en god gammeldags »Saloon« i det gamle »Wild West«.

Festen begyndte kl. 19,30 med bøn, og efter velkomst ved søster Møller blev tiden overgivet til missionærerne, som sørgede for en fin underholdning med gode »Wild West songs«,

parodier o.m.a.

G.U.F.s Band sørgede for, at alle morede sig på dansegulvet. Også et par boder med boldkast efter figurer samt et morsomt foto-atelier var der sørget for, så alle kunne blive fotograferet på en morsom og ny måde. Ved en lang bar sørgede »tjenerne« med snurbarter og knækflip for, at ingen tørstede.

Alt i alt en meget fin og munter fest, hvor alle havde lejlighed til at more sig og hygge sig med hinanden.

Tilstede 120.

H. H.

DAGENS

tanke

*Lidt flere lyse smil,
lidt mindre bitterhed,
Lidt færre spark til den,
der helt blev slået ned.
Lidt mindre jeg,
lidt mere vi,
lidt mere ja,
lidt mindre nej.
Lidt flere blomsterkranse
på livets trange sti.
Lidt færre på vor grav,
når prøven er forbi.*

O. K.

KIRKENS LITTERATUR

Søger Lærdom ved Læsning og ved Tro

Den bedste gave

er en af Kirkens bøger eller et abonnement på **STJERNEN**

PRISLISTE:

MORMONS BOG, LÆRE OG PAGTER og DEN KOSTELIGE PERLE i 1 bind (sort skind med guldtryk)	kr. 42,00
MORMONS BOG	» 5,00
MORMONS BOG, bibelpapir, guldsnit	» 17,00
LÆRE OG PAGTER	» 6,50
BIBEL-CITATER	» 2,50
DEN KOSTELIGE PERLE	» 3,00
EN ADVARSELS RØST	» 3,50
TROSARTIKLERNE, stift bind	» 7,00
TROSARTIKLERNE, blødt bind	» 9,00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, stift bind	» 7,00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, blødt bind	» 7,50
HVEM ER MORMONERNE? (ny udgave)	» 3,00
NY SANGBOG	» 10,00
SØNDAGSSKOLE-SANGBOG	» 1,00
SLÆGTSBOG, heftet	» 7,00
SLÆGTSBOG, indbundet	» 14,50
STJERNEN, årsabonnement (i udlandet \$ 2,50)	» 10,00
(Gavekort kan fås uden ekstra betaling)	
ANETAVLER, halvcirkelformede, til 10 generationer	» 6,50
do. til arbejdsbrug	» 5,50
Mapper til genealogiske skemaer	kr. 10,00 21,00 35,00
PLATTER (bornholmsk keramik) med Salt Lake Templet	kr. 3,00
Slægtskalenderen (i udlandet \$ 1.25)	» 7,00

Ovenstående bøger og andet materiale kan bestilles på missionskontoret ved indsendelse af beløbet på postgirokonto 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F.

Husk altid på talonen at anføre, hvad De ønsker, også selv om De har sendt brev med bestilling i forvejen.

SONDAGSSKOLEN

Andante LE ROY J. ROBERTSON

Nadververs for april:

For Senior Søndagsskolen:

»Men nu er Kristus opstået fra de døde som en førstegrøde af de hensovede«. (1. Kor. 15:20).

For Junior Søndagsskolen:

»Hold fred med hverandre«. (Mark. 9:50).

Søndagsskolesang for april:

»O sandhedsord, så skønt, så rent«. (Nr. 34 i den blå sangbog).

LYT TIL DISTRIKTSBESTYRELSEN!

Vi mennesker er så tilbøjelige til at holde fast ved de gamle traditioner, så når der viser sig noget nyt, synes vi, at det er umuligt at lave om på det gamle og begynde forfra igen.

Men det er måden at skabe fremgang på — *ved at forny*.

Der er i missionen organiseret distriktsbestyrelser, og meningen med dette er at skabe en bedre kontakt med hver enkelt funktionær, en bedre forståelse af hver enkelts arbejde i den stilling, han eller hun beklæder — og især et meget bedre samarbejde i organisationen, da det er det vigtigste for fremgang af den sag, vi er gået ind for — evangeliets udbredelse til alle, der ønsker at modtage det.

Når distriktsbestyrelsen derfor besøger Søndagsskolen, tag da vel imod den og tal med den om eventuelle problemer, og De vil få den vejledning, der er nødvendig for at udføre arbejdet, som det er foreskrevet i den foreløbige vejledning.

Vibekke Vest Nielsen,
Søndagsskolens Hovedbestyrelse.

P.S. Jeg glemte at sætte øvelsessang og nadververs i STJERNEN for marts måned og beder herved om undskyldning!

PRIMARY

Det er et stort privilegium at være lærerinde i Primary, og der følger et stort ansvar med dette arbejde.

Hvor tit ransager vi os selv for at se, om vi er på højde med de krav, der stilles til os?

Hvad vil det sige at være en god Primary-lærerinde?

Studér nedenstående spørgsmål og find ud af, om du er god, middelgod eller måske slet ikke egner dig til dette ansvarsfulde kald.

Hvis du er god, så bliv bedre, er du middelgod, så prøv at blive god, og er du slet ikke egnet, så bed om at blive afløst fra netop det arbejde.

1. Har jeg nogle fordomme (imod bestemte familier, imod en del af byen o.s.v.)?
2. Er det kun noget jeg siger, at jeg kan lide alle børn?
3. Er jeg venlig overfor børnene uden for Primary så vel som i klassen?
4. Er jeg karrig (med ros, med smil, med omsorg)?
5. Deler jeg mine ideer med mine medarbejdere og prøver at lære af dem?
6. Forbereder jeg mig mentalt, følelsesmæssigt og åndeligt til hver lektie?
7. Bruger jeg de hjælpemidler, der er til rådighed for at forbedre min undervisning?
8. Lader jeg børn hjælpe med til at opstille regler for opførsel for klassen?
9. Tænker jeg på den kendsgerning, at jeg måske er årsag til, at et barn opfører sig dårligt?
10. Ved jeg, hvorledes min egen stemme lyder (skændende, monoton, manglende varme, manglende begejstring o.s.v.)?
11. Er jeg klar over, at min holdning genspejles hos børnene?
12. Er jeg villig til at forandre mig, eller venter jeg, at børnene skal forandre sig?
13. Kender jeg min egen evne som lærerinde?
14. Opmuntrer jeg hvert eneste barn til at deltage og blive interesseret i lektien?
15. Er jeg klar over de specielle problemer, der knytter sig til det støjende barn, det rolige barn, det barn, der er anderledes end de andre, det adspredte barn, o.s.v.
16. Lytter jeg virkelig til barnet?
17. Hører jeg det barn, der intet siger?
18. Hjælper jeg børnene til at føle sig godt tilpas selv?
19. Tilskynder jeg børnene til at virkeliggøre de evangeliesandheder, jeg lærer dem?
20. Hvis jeg var et barn, ville jeg så være glad for at være i klassen?

Kirsten Hermansen,
Primary Hovedbestyrelse.

KREDSLÆRERENS budskab

MORMONS BOG

Mormons Bog er en af de mest bemærkelsesværdige bøger, der nogensinde er skrevet. Dens oprindelse finder intet sidestykke. Den blev oversat fra guldplader, som blev overgivet Joseph Smith af den opstandne engel, Moroni. Tre vidner så engelen vende bladene et for et og hørte Guds stemme erklære, at den var oversat ved Guds gave og kraft, og de fik befaling til at bære vidnesbyrd om den. Otte andre vidner så og berørte pladerne. Profeten Joseph Smith blev kaldet af Gud og udvalgt til at skrive denne bog (*L. & P. 24:1*). Herren erklærede, at den var sand (*L. & P. 17:6*). Menneskene prøver at forkaste profetens første syn, fordi der ikke var nogen vidner til det; men blot det at fornægte det, vil aldrig kunne gendrive Mormons Bogs guddommelighed. Den er blevet angrebet i 130 år, men bevismaterialet til dens fordel er stærkere i dag end nogensinde før. Prøv at forstå denne bogs kolossale betydning.

Hvis Mormons Bog er sand, så lever Gud, og Han har åbenbaret sig i vor tid. Hvis Mormons Bog er sand, så er Jesus Guds Søn, himmelens og jordens Skaber og verdens Frelser og Forløser. Hvis Mormons Bog er sand, så viste Gud Faderen og Sønnen Jesus Kristus sig for Joseph Smith, og han blev således en profet. Hvis Mormons Bog er sand, så er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige den eneste af Gud godkendte Kirke på

jorden. Hvis Mormons Bog er sand, er menneskets udødelighed en realitet, fordi opstandne sendebud viste sig for Joseph Smith og belærte ham.

Mormons Bog er et nyt vidne om Gud. Den er også et vidne om Bibelen, og Bibelen er et vidne om Mormons Bog. Mange bibelske profetier finder deres opfyldelse i Mormons Bog. (*Ez. 37:16-20; Esajas 29; Joh. 10:16 og Joh. Åb. 14:6-7*). Den indeholder Evangeliets fylde. (*L. & P. 20:9*). Verden vil blive dømt ud fra Bibelen og Mormons Bog (*L. & P. 20:13*). Den er den eneste bog, som indeholder det løfte, at hvis man læser den og beder med et oprigtigt hjerte, vil man få at vide, at den er sand (*Moroni 10:3-4*).

Det første oplag var på 5.000 eksemplarer. Nu spredes der dobbelt så mange hver uge over hele verden. Den er Kirkens største missionær. Tusinder bærer vidnesbyrd om deres omvendelse ved læsningen af denne bog. Den opbygger troen i deres hjerter, som tror på Gud (*1. Nephi 3:7*). Den fordømmer den afskyelige tanke, at uskyldige, udøbte børn, som dør, er fordømt til at kastes i helvede (*Moroni 8*). Den forklarer tydeligt menneskets tilstand mellem døden og opstandelsen (*Alma 40*). Dens vigtigste egenskab er, at den overtaler alle mennesker til at gøre godt (*2. Nephi 33:4*) og »overbeviser jøder og ikke-jøder om, at Jesus er Kristus, den evige Gud, som åbenbarer sig for alle folk.«

KREDSLÆRERINDERNES budskab

»Du skal ikke tale ondt om din næste eller gøre ham nogen skade.« (Lære og Pagter 42:27).

Formål: Vi må bestandig være på vagt mod onde ord, som kan skade eller underminere andres karakter.

Dette kloge råd står i det afsnit af Lære og Pagter, som af Joseph Smith er betegnet som det, der indeholder »Kirkens lov«. At undlade at tale ondt om sin næste og være sikker på, at man ikke gør ham nogen fortræd, er en fundamental lov for intelligent menneskelig adfærd. Hvis vi i vor personlige kontakt med andre ønsker at sprede kærlighed, venskab, forståelse og god vilje, må vi praktisere denne lov.

Der fortælles en historie om en mand, som havde spredt sladder om en nabo, og fandt ud af, at det ikke var sandt, hvad han havde fortalt. Han fik dårlig samvittighed og søgte råd hos en ven om, hvad han kunne gøre for at trække de onde ord tilbage, som han havde udtalt. Hans kloge ven bad ham tage en pose fjer og gå ud og lægge en håndfuld ved hver dør i landsbyen. Manden fulgte rådet og vendte tilbage til vennen for at få yderligere instruktioner. »Tag nu din pose og gå den samme tur igen til hver dør,« sagde vennen, »og saml hver eneste fjer op, som du har lagt der.« Manden rystede bedrøvet på hovedet og sagde: »Det kan jeg slet ikke, for vinden har spredt dem ud over hele egnen.«

Med sladder og uvenlige ord er det som med disse fjer: det er næsten umuligt at få dem samlet sammen

igen. Lige meget, hvor meget vi prøver at tage dem tilbage - ja, selv om vi bittert fortryder - kan det være umuligt at gøre den skade god igen, som man har forvoldt. Dette gælder enhver form for sladder eller fordrejede sandheder.

Enhver af os har to ord i vort ordforråd, som er lette at anvende, og som meget let spreder rygter og bare en lille smule sladder. De to ord er »man siger«. De to ord er så uskyldige, og det er næppe med vilje, man udtaler dem for at gøre fortræd, men - når de bliver udtalt som begyndelse til blot den mest almindelige bemærkning, som kan fordreje eller underminere en andens karakter, kan de gøre fortræd, som aldrig helt kan udbedres.

Herren har ned gennem tiderne været opmærksom på menneskets tilbøjelighed til at tale ondt om andre. Gennem profeten Salomon bliver vi mindet om, at fem af de syv handlinger, som Herren hader, har noget at gøre med at tale ondt og gøre vor næste fortræd.

De fem er:

»..... en løgnetunge.....

et hjerte, der udtænker onde råd, fødder, der haster og iler til ondt,

falsk vidne, der farer med løgn, og den, som sætter splid mellem brødre.« (Ordsprog 6: 17-19).

Jesus føjede en kraftig advarsel her-
til, da Han sagde:

»Men jeg siger jer, at menne-
skene skal gøre regnskab på
dommens dag for hvert unyt-
tigt ord, de taler.

Thi ud fra dine ord skal du
frikendes, og ud fra dine ord
skal du fordømmes« (*Matt. 12:*
36).

Han gav os også nøglen til vort
personlige ansvar angående dette, da
Han sagde:

»Hvor kan du sige til din bro-
der: Broder, lad mig tage splin-
ten ud, som er i dit øje, du,
som ikke ser bjælken i dit eget
øje.....« (*Luk. 6:42*).

En af vore Sidste Dages Helliges
sange advarer os også:

Du, som dadler og fordømmer
fejl, du i din broder ser,
spørg dig selv, om det sig sømmer
en, som selv så skrøb'lig er.

(Nr. 203 i den blå sangbog).

En højt elsket kvinde blev engang

spurgt, hvorfor hun var i stand til at
få så mange gode venner - og holde
på dem. Hun svarede: »Jeg har gjort
det til vane aldrig at tale ondt om
andre. Når jeg ser, at nogen gør en
fejl, prøver jeg altid at sige til mig
selv, at jeg måske ville have gjort
noget, der var værre, hvis jeg havde
været i samme situation.«

Profeten Joseph Smith sagde i en
tale til Kvindelig Hjælpeforening:

»..... Vær ikke snæversynede i
jeres synspunkter med hensyn til næ-
stens dyder..... I må åbne jer for
hverandre..... I må være langmodi-
ge og bære over med menneskehedens
fejl og svagheder..... vær ædle og
fine..... lad venlighed, barmhjertig-
hed og kærlighed krone jeres gernin-
ger.....« (*Profeten Joseph Smiths*
Lærdomme, s. 274-275).

Lad os give agt på den befaling,
der her er givet os gennem Lære og
Pagter. Lad os hellere end at tale
ondt sige venlige ord om og til hver-
andre, thi »Venlige ord er som sød
musik, der kommer fra hjertet.«

DØDSFALD

Sønderborg:

Den 11. februar døde søster *Cecilie Catrine Dal-Cortivo*, 66 år gammel.
Æret være søster Dal-Cortivos minde!

Aarhus:

Den 20. marts døde søster *Cecilie Kirstine Christiansen*, knap 80 år gam-
mel. Æret være søster Christiansens minde!

København Nordre Gren:

Den 5. marts døde søster *Sylvia Christensen*, 63 år gammel, og blev be-
gravet fra kirken, Priorvej, den 9. marts. Æret være søster Christensens
minde!

Aalborg: Den 26. februar døde søster *Kristine Marie Thomsen*, 80 år gam-
mel, og blev begravet fra kirken i Valdemarsgade den 3. marts. Æret være
søster Thomsens minde!

VELSIGNELSER

Aalborg:

4. marts:

Charles Jepsen Larsen og Esther Margrethe Pedersen Larsens søn, Niels Jepsen Larsen, velsignet af sin fader.

Fredericia:

4. marts:

Erik Karl Rasmussen og Jytte Juno Dybvang Rasmussens søn, Ole Dybvang Rasmussen, velsignet af sin fader.

Horsens:

11. marts:

Ebbe Rosenkilde og Kirsten Agnete Bjørn Rosenkildes søn, Kim Bjørn Rosenkilde, velsignet af sin fader.

Aarhus:

2. februar:

Emil Storm Andersen og Yrsa Hjuler Andersens datter, Lone Storm Andersen, velsignet af ældste Charles W. Lamb.

Amager:

4. marts:

Jørn Petersen og Anne Mette Flyge Petersens to børn, Tove Petersen og Erling Petersen, begge velsignet af broder Bent Mouritzen.

Slagelse:

26. december 1961:

Erik Høgdal Thomsen og Vera Kirstine Johansson Thomsens to børn, Niels Viktor Høgdal Thomsen og Susanne Marie Thomsen, begge velsignet af broder Niels Preben Johansen.

København Nordre Gren:

4. februar:

Benny Lyng Rasmussen og Sonja Vibeke Pedersen Rasmussens datter, Pia Nynne Lyng Rasmussen, velsignet af broder Orla Rasmussen.

4. marts:

Bent Oskar Perlth og Birthe Yvonne Sørensen Perlths to børn, Ole Perlth og Lissie Perlth, velsignet af henholdsvis ældste Marvin Jensen og ældste LaVere Terry.

FØDSELSDAGE

Vi siger i denne måned til lykke til følgende søskende:

København Søndre Gren:

Henry Charles Søren Petersen, Istedgade 104, 3. april, 70 år.

Inger Prytz Bache, 9. april, 60 år.

Karen Elisa Nielsen, Westend 17, 27. april, 70 år.

Amager:

Ambrosius Bøge, 4. april, 80 år.

Iris Jensen Thilst, 11. april, 65 år.

Niels Harry Jensen, Norgesgade 8 C,

14. april, 65 år.

Frederikshavn:

Elly Rasmine Thomsen, 4. april, 65 år.

Viborg:

Marie Andersen, 8. april, 65 år.

Døb:	Døbt af:	Håndspåleggelse af:
Esbjerg: 24. februar: Niels Peter Olsen	Ældste Wallace W. Forsgren	Ældste Martin D. Thorne
København Nordre Gren:		
21. februar:	Ældste	
Aage Emil Frederiksen	George A. Vaieland	Ældste Arthur D. Dowdle
23. februar:	Ældste	Ældste
Dagmar Elisabeth Poulsen	D. Paul Sampson	Gordon L. Hansen
24. februar:		Ældste
Ellen Emilie Dorthea Hansen	Ældste Ray Lynn Hardy	Michael O. Burton
1. marts:		
Hanne Thorsteinsson	Ældste James B. Lewis	Ældste Lee G. Jensen
10. marts:		Ældste
Børge Pedersen	Ældste John Paul Jensen	Martin L. Palmer
Ringsted: 13. januar:		
Anna Hansine Christiansen	Ældste Ralph Hoyal	Ældste Richard Hintze
Helle Benedicte Fokking	Ældste Ralph Hoyal	Ældste Ralph Hoyal
København Søndre Gren:		
23. februar:		
Kariette Margrethe Farcinsen	Ældste Gordon L. Hansen	Ældste Paul Sampson
24. februar:		
Georg Daugaard Hansen	Ældste Thayne F. Jensen	Ældste Thayne F. Jensen
Viola Wilhelmine Helga Hansen	Ældste Leon F. Christensen	Ældste Leon F. Christensen
Birte Kari Olesen	Ældste Paul Sampson	Ældste Brent D. Peterson
		Ældste
Agnes Rischel	Ældste Ray Lynn Hardy	Michael O. Burton
27. februar:		
Peter Poul Hilmer Pedersen	Ældste Thomas R. Downard	Ældste Dale T. Hougaard
	Ældste	Ældste
Solveig Viola Pedersen	Dale T. Hougaard	Thomas R. Downard
3. marts:		
Else Marie Hansen	Ældste Thayne F. Jensen	Ældste Leon Christensen
Finn Erik Verner Sidenius Olsen	Ældste Delan Memmott	Ældste Paul Larsen
Kim Willy Sidenius Olsen	Ældste Paul Larsen	Ældste Delan Memmott
5. marts:	Ældste	
Karsten Hansen	Leon F. Christensen	Ældste Thayne F. Jensen
		Ældste
Knud Benny Nielsen	Ældste Dale T. Hougaard	Thomas R. Downard
10. marts:		Ældste
Johanne Gunvar Fries	Ældste James R. Madsen	Larry Dee Knudsen
		Ældste
Axel Emil Christensen	Ældste John R. Larsen	Graydon K. Foulger
Horsens: 18. februar:		
Marianne Jensen	Ældste Charles W. Lamb	Ældste Charles W. Lamb
Ingeborg Marie Hansen Frederiksen	Ældste Reed Martin Christensen	Ældste Earl B. Meek

Silkeborg: 17. februar: Novi Harley Robin Kølby Sørensen Edith Valborg Peterson Sørensen	Ældste Craig Nielson Ældste Don Bearnson	Ældste Don Bearnson Ældste Craig Nielson
Aarhus: 3. marts: Lone Andersen 9. marts: Emilie Madsen Andersen Marianne Andersen	Ældste Charles W. Lamb Ældste Dolan N. Sorensen Ældste Dolan N. Sorensen Ældste Dolan N. Sorensen	Ældste Dolan N. Sorensen Ældste Charles W. Lamb Ældste Charles W. Lamb
Fredericia: 17. februar: Betty Frederikke Kristensen	Ældste Dennis R. Hoagland	Broder Niels Holger Klausen
Odense: 14. marts: Elna Margrethe Rasmussen	Ældste Dennis R. Hoagland	Ældste Kieth W. Merrill
Randers: 10. marts: Hans Peter Christiansen	Ældste Brett J. Manwaring	Ældste Ted N. Hansen

Ordinationer:	Til:	Ordineret af:
Esbjerg: 18. marts: Anders Nielsen	Præst	Broder Verner Buur Knudsen
Slagelse: 10. dec. 1961: Hans Martin Larsen Erik Høgdal Thomsen 18. marts: Hans Martin Larsen Erik Høgdal Thomsen	Lærer Lærer Præst Præst	Broder Bjarne Gram Broder Niels Johansen Broder Peter Rasmussen Broder Torkil Dressø
København Nordre Gren: 14. januar: Magnus William Olesen 18. februar: Harry Frank Volmer Christiansen 11. marts: Helge Thorsteinsson Aage Emil Frederiksen	Diakon Lærer Diakon Diakon	Broder Poul Andersen Broder Benny Lindén Broder Arnold Køster Broder Poul Andersen
Næstved: 5. nov. 1961: Knud Hartvig Larsen	Diakon	Broder Frode Bernskov
Amager: 25. februar: Hans Erik Helaa Ejnar Nielsen 4. marts: Jørn Petersen	Ældste Ældste Diakon	Missionspræsident Levi B. Thorup Missionspræsident Levi B. Thorup Broder Bent Mouritzen

København Søndre Gren:

18. marts:

Hans Erling Andersen	Præst	Broder Flemming Eliassen
Robert Haagemann Andersen	Diakon	Broder Harry Hvistendahl
Axel Emil Christensen	Diakon	Broder Harry Hvistendahl
Børge Grand Hansen	Lærer	Broder Niels Johansen
Georg Walther Warnsdorf Knudsen	Præst	Broder Camillo Madsen
Claus Svarrer Ljungstrøm	Lærer	Broder Jørgen Ljungstrøm
Erik Werner Pedersen	Præst	Broder Harry Hvistendahl

Aarhus: 4. februar:

Knud Eluf Hjuler Madsen	Diakon	Ældste Charles W. Lamb
-------------------------	--------	------------------------

Silkeborg: 4. februar:

Gudmund Bornemann Madsen	Præst	Broder Vagn Ole Darre
25. februar:		Broder
Bent Søndergaard Madsen	Præst	Frode Holst Sørensen

Odense: 7. januar:

John René Haupt	Diakon	Broder Henry Chr. Haupt
Elvard Nørager Jensen	Diakon	Broder Børge Høvsgaard
Jørgen Christian Pedersen	Diakon	Broder Erling Ringmann Jensen
11. februar:		Missionspræsident
Preben Albert Olesen	Ældste	Levi B. Thorup
18. februar:		
Paul Reimert Hansen	Præst	Broder Henry Chr. Haupt
Dietz Svend Pedersen	Præst	Broder Børge Høvsgaard
		Broder
Poul Barfoed Møller	Præst	Erling Ringmann Jensen
25. februar:		Broder
Eddie Edvardo Karnil	Diakon	Erling Ringmann Jensen

Fredericia: 11. februar:

Dan Sams	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
----------	--------	-------------------------------------

Randers: 18. februar:

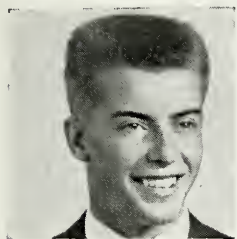
Johan Chr. Dahlin	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Jens Peter Nielsen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
25. februar:		
Helge Grøn	Præst	Broder Stig Michaelsen

Ny fra U.S.A.:

Ruth og Einar Due Jensen, tidligere Hjørring, sender fra deres hjem i Salt Lake City, Utah, hilsen til søskende i Danmark med meddelelse

om, at de den 30. november 1961 fik en søn, der har fået navnet Peter Due Jensen. Stjernen ønsker hjertelig tillykke!

NY OMREJSENDE ÆLDSTE

Den 17. marts er ældste *Marvin Wayne Jensen* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Jensen er født den 20. juli 1941 som søn af Mr. og Mrs. Woodruff Jensen, Orem, Utah.

Ældste Jensen ankom til den danske mission den 22. september 1960 og har arbejdet på Amager, i Skive, Skagen, Esbjerg og Bagsværd, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste Jensen i det ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham.

Missionærflytninger:

2. marts:

Jens Traeden
Dennis Clark
Michael Burton
Merrill Gillette
Douglas Wray
Robert Nielsen

Fra:

Missionskontoret
Frederiksberg
Vesterbro
Hørsholm
Frederiksberg
Korsør

Til:

Hørsholm
Korsør
Frederiksberg
Vesterbro
Christianshavn
Frederiksberg

17. marts:

Marvin Jensen
Grenn Clark
Harry Boley
Jens Kristoffersen
Terry Sorensen
Don Jepson
John Stutznegger
Milo Larsen
James Kjergard
Bjarne Olsen
Von Mortensen
Carl Nielsen
Wayne Jacobsen
Robert Rasmussen
Leo Ekins
Kenneth Tucker
Lynn Coon
Merrill Gillette
Brent Cheney
Ralph Hoyal

Bagsværd
Amager
Glostrup
Frederikshavn
Roskilde
Aarhus
Haderslev
Haderslev
Odense
Missionskontoret
Kalundborg
Kalundborg
Silkeborg
Viborg
Birkerød
Maribo
Maribo
Hillerød
Vesterbro
Herlev
Hellerup

Missionskontoret
Vesterbro
Odense
Aarhus
Bagsværd
Viborg
Silkeborg
Herlev
Bagsværd
Kalundborg
Haderslev
Christianshavn
Roskilde
Taarnby
Glostrup
Vesterbro
Birkerød
Aarhus
Musikbyen, Kbhvn.
Ballerup

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af STJERNEN, skal indsendes **inden den 5. ds.**, og bedes sendt **direkte** til Stjernens kontor, **ikke** sammen med rapporter el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

NB. Indsend **ikke** originalfilm, men kun **aftryk**.

MISSIONÆRANKOMSTER

Følgende missionærer er ankommet til den danske mission:

1. marts: *Solveig Thrane* fra København, beskikket til at arbejde på missionskontoret.

13. marts: *Eric B. Lee* fra St. Johns, Arizona, beskikket til at arbejde i København.

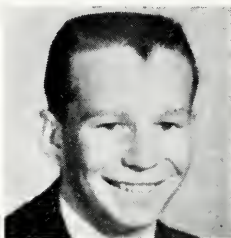
Lloyd Hansen fra Shoshone, Idaho, beskikket til at arbejde i Hillerød.

Michael Owen Bischoff fra Lowell, Wyoming, beskikket til at arbejde i Hellerup.

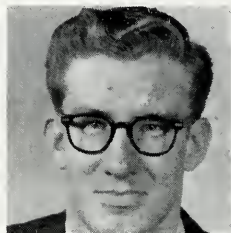
George D. Kennedy fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Frederikshavn.

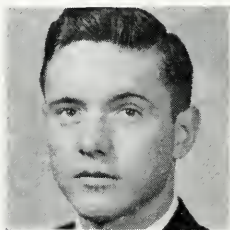
Solveig Thrane

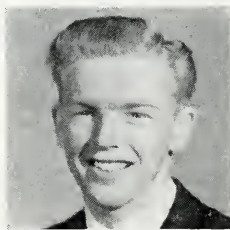
Eric B. Lee

Lloyd Hansen

Michael O. Bischoff

George D. Kennedy

MISSIONÆRAFLØSNING

Den 14. marts er ældste *Boyd H. Mordue* fra Encino, California, blevet hæderlig afløst fra sit arbejde i den danske mission efter sidst at have arbejdet som omrejsende ældste.